

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2024/601

z dnia 14 grudnia 2023 r.

ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do certyfikacji chmielu i produktów chmielowych oraz powiązanych kontroli

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 90a ust. 6 akapit pierwszy lit. c) oraz art. 91 akapit pierwszy lit. b), d) i g),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 uchylono i zastąpiono rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007⁽²⁾. W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 ustanowiono przepisy dotyczące norm handlowych w odniesieniu do chmielu i certyfikacji chmielu oraz uprawniono Komisję do przyjmowania aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. W celu zapewnienia sprawnego stosowania norm handlowych i sprawnej certyfikacji chmielu i produktów chmielowych w nowych ramach prawnych niektóre przepisy muszą zostać przyjęte w drodze aktów wykonawczych. Akty te powinny zastąpić odpowiednie przepisy wykonawcze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1850/2006⁽³⁾, które zostaje uchylone rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2024/602⁽⁴⁾. Odesłania do uchylonego rozporządzenia należy odczytywać zgodnie z załącznikiem II do wspomnianego rozporządzenia delegowanego, który zawiera tabelę korelacji.
- (2) Art. 77 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że produkty sektora chmielu pochodzące ze zbiorów lub wytworzone w Unii podlegają procedurze certyfikacji gwarantującej spełnianie przez nie minimalnych wymogów jakości. Aby zapewnić jednolite stosowanie procedury certyfikacji w państwach członkowskich, należy określić, kiedy i gdzie procedura ta powinna być przeprowadzana, kto powinien ponosić powiązane z nią koszty i co stanowi dowód certyfikacji. Należy również przyjąć przepisy mające zastosowanie w przypadku zmiany opakowania chmielu lub produktów chmielowych po certyfikacji.
- (3) W celu zapewnienia identyfikowalności chmiel powinien być wprowadzany do obrotu w zamkniętych opakowaniach, które powinny być opatrzone oznakowaniem zawierającym opis produktu, informacje o jego odmianie, rok zbioru oraz unikalny numer referencyjny partii, który musi odpowiadać numerowi referencyjnemu certyfikatu wydanego zgodnie z art. 77 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 dla danej partii.
- (4) Należy ustanowić przepisy regulujące kwestie związane z nadawaniem numerów referencyjnych, aby zapewnić możliwość identyfikowania poszczególnych partii i zagwarantować ich identyfikowalność. W tym celu numer referencyjny powinien zawierać informacje na temat państwa członkowskiego certyfikacji i ośrodka certyfikacji, który wydał certyfikat, a także rok zbioru i unikalny numer referencyjny przypisany do danej partii. Poza unikalnym numerem referencyjnym certyfikaty dla chmielu i produktów chmielowych powinny zawierać minimalny wykaz cech opisujących produkt. Aby zapewnić identyfikowalność produktów chmielowych, certyfikat produktu końcowego powinien zawierać również wykaz numerów referencyjnych certyfikatów dla produktów wsadowych, a w przypadku mieszanki produktów wsadowych – procentową zawartość chmielu poszczególnych odmian lub regionów uprawy wykorzystanego chmielu wyrażoną jako ekwiwalent szyszek chmielowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/1234/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1850/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady certyfikacji chmielu i produktów chmielowych (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 72, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2006/1850/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2023/2897 z dnia 14 grudnia 2023 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do norm handlowych w sektorze chmielu oraz uchylające rozporządzenie Komisji (WE) nr 1850/2006 (Dz.U. L, 2023/2897, 16.2.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2897/oj).

- (5) W celu zapewnienia identyfikowalności chmielu począwszy od etapu zbiorów każda partia chmielu nieprzygotowanego powinna być opatrzona numerem identyfikacyjnym, który powinien figurować na certyfikacie wydanym dla chmielu przygotowanego. Należy doprecyzować, że certyfikowany chmiel nieprzygotowany może zostać przekształcony w produkty chmielowe wyłącznie w zamkniętym obiegu działania i że w ramach tego procesu do normalizacji ekstraktów z chmielu nie można stosować żadnych innych dodatków poza ekstraktem z chmielu i syropów glukozyowych przygotowanym z użyciem gorącej wody.
- (6) Z uwagi na fakt, że zawartość alfa-kwasu w chmielu zmniejsza się w sposób naturalny w miarę upływu czasu, należy wyznaczyć termin na dokonanie certyfikacji szyszek chmielowych, zapewniając państwu członkowskim możliwość wskazania wcześniejszej daty. Producent każdej partii chmielu nieprzygotowanego przedłożonej do certyfikacji powinien sporządzić pisemną deklarację zbiorów i złożyć na niej swój podpis.
- (7) Należy przyjąć przepisy dotyczące metod pobierania próbek i weryfikowania zgodności z minimalnymi wymogami w zakresie wprowadzania do obrotu mającymi zastosowanie do szyszek chmielowych, które ustanowiono w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2024/602.
- (8) Aby zapewnić wysoką jakość produktów chmielowych, należy przyjąć przepisy gwarantujące, że do ich produkcji można będzie wykorzystywać wyłącznie certyfikowane produkty wsadowe. Można to osiągnąć poprzez obecność przedstawicieli właściwego organu certyfikującego lub poprzez stosowanie określonych rozwiązań technicznych w zakładzie przetwórczym.
- (9) Jeżeli chodzi o zakłady przetwórstwa chmielu, powinny one przekazywać właściwemu organowi certyfikującemu wszelkie informacje na temat rozwiązań technicznych stosowanych w zakładzie przetwórczym i środków wdrożonych w celu zapewnienia, aby zawartość alfa-kwasu w mączce chmielowej, mączce chmielowej z podwyższoną zawartością lupuliny, ekstrakcie chmielowym i mieszanych produktach chmielowych nie była niższa niż zawartość alfa-kwasu w chmielu, z którego przygotowano te produkty. Należy przyjąć przepisy regulujące kwestie związane z prowadzeniem przez zakłady przetwórcze ewidencji poszczególnych partii produktów chmielowych, aby zapewnić identyfikowalność każdego produktu wsadowego wchodzącego w skład końcowych produktów chmielowych.
- (10) W celu zapewnienia prawidłowego funkcjonowania systemu certyfikacji produktów chmielowych państwa członkowskie powinny wyznaczyć właściwe organy certyfikujące odpowiedzialne za przeprowadzanie niezbędnych kontroli i opracowywanie instrukcji postępowania, aby zagwarantować minimalną jakość i pełną identyfikowalność chmielu certyfikowanego i certyfikowanych produktów chmielowych. Właściwy organ certyfikujący powinien zatwierdzać ośrodki certyfikacji do dokonywania certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych, przypisując każdemu z nich kod, który będzie stanowił jeden z elementów unikalnego numeru referencyjnego każdego certyfikatu wydawanego przez te podmioty.
- (11) Należy ustanowić minimalne wymogi dla zatwierdzonych ośrodków certyfikacji, a także wyznaczyć minimalną częstotliwość przeprowadzania kontroli na miejscu przez właściwy organ certyfikujący.
- (12) Produkty sektora chmielu zawdzięczają swoją wysoką jakość i dobrą renomę identyfikowalności certyfikowanych produktów począwszy od chmielu nieprzygotowanego, a skończywszy na końcowym produkcie chmielowym. Dlatego też należy upoważnić organ certyfikujący do wycofania zezwolenia udzielonego ośrodkowi certyfikacji w przypadku wprowadzenia nieprawidłowych danych w wydanym przez nie certyfikacie lub niewywiązania się z obowiązków w zakresie powiadamiania względem organu certyfikującego. Zezwolenie powinno zostać cofnięte na okres przynajmniej 12 miesięcy, a jego przywrócenie na wniosek wnioskodawcy powinno być możliwe wyłącznie w przypadku pozytywnego oceny podjętych działań naprawczych przez organ certyfikujący.
- (13) Aby zapewnić pełną identyfikowalność, informacje dotyczące certyfikatów wydawanych dla chmielu i produktów chmielowych powinny być scentralizowane na szczeblu krajowym. W celu ograniczenia obciążeń administracyjnych do minimum państwu członkowskim powinno się zapewnić możliwość określenia formy i trybu, w jakim tego rodzaju informacje mają być im przekazywane.
- (14) Aby usprawnić proces przekazywania przez państwa członkowskie Komisji informacji na temat wszystkich istotnych aspektów systemu certyfikacji produktów sektora chmielu, należy przyjąć przepisy dotyczące treści, harmonogramu, częstotliwości i terminów przekazywania powiadomień dotyczących tego systemu. W celu zapewnienia

odpowiedniego zarządzania sektorem chmielu należy zobowiązać państwa członkowskie do przekazywania Komisji wszystkich powiadomień wymaganych na podstawie niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) 2017/1183 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2017/1185 ⁽⁶⁾.

- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

SEKCJA 1

PRZEPISY WSTĘPNE

Artykuł 1

Definicje

Do niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie definicje określone w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2024/602.

SEKCJA 2

CERTYFIKACJA CHMIELU I PRODUKTÓW CHMIELOWYCH

Artykuł 2

Procedura certyfikacji

1. Procedura certyfikacji szyszek chmielowych oznaczonych kodem CN 1210 10 00 i objętych częścią VI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz produktów chmielowych oznaczonych kodami CN 1210 20 i 1302 13 00 i objętych częścią VI załącznika I do tego rozporządzenia zgodnie z art. 77 tego rozporządzenia jest przeprowadzana przed wprowadzeniem produktu do obrotu i obejmuje analizę danej partii.
2. Aby uzyskać certyfikację, szyszki chmielowe muszą spełniać minimalne wymogi w zakresie wprowadzania do obrotu ustanowione w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2024/602. Aby uzyskać certyfikację, produkty chmielowe muszą spełniać wymogi ustanowione w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, przy czym należy upewnić się, że pochodzą one w całości z chmielu spełniającego minimalne wymogi w zakresie wprowadzania do obrotu. Chmielowi certyfikowanemu i certyfikowanym produktom chmielowym musi towarzyszyć certyfikat wydany zgodnie z art. 77 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
3. W przypadku szyszek chmielowych procedurę certyfikacji przeprowadza się w państwie członkowskim, w którym chmiel jest uprawiany, natomiast w przypadku przetworzonego chmielu i produktów chmielowych – w państwie członkowskim, w którym wytwarza się dany produkt chmielowy.
4. Certyfikacja odbywa się na plantacjach lub w ośrodkach certyfikacyjnych pod nadzorem urzędowym.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2017/1183 z dnia 20 kwietnia 2017 r. uzupełniające rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do powiadamiania Komisji o informacjach i dokumentach (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 100, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2017/1183/oj).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1185 z dnia 20 kwietnia 2017 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 i (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do przekazywanych Komisji powiadomień o informacjach i dokumentach oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia Komisji (Dz.U. L 171 z 4.7.2017, s. 113, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1185/oj).

5. Koszty certyfikacji ponoszą podmioty będące jej przedmiotem, chyba że państwa członkowskie zdecydują inaczej.
6. Za dowód certyfikacji uznaje się oznakowanie naniesione na każdym zaplombowanym opakowaniu oraz certyfikat towarzyszący produktowi chmielowemu.
7. Jeżeli po certyfikacji opakowanie chmielu lub produktów chmielowych zostanie zmienione, produkt poddaje się nowej procedurze certyfikacji, bez względu na to, czy został poddany dalszemu przetworzeniu, czy nie. Jeżeli jednak zmiana opakowania została przeprowadzona pod nadzorem urzędowym bez jakiegokolwiek przetwarzania produktu, procedura certyfikacji obejmuje wyłącznie oznakowanie nowego opakowania oraz zamieszczenie tego oznakowania w pierwotnym certyfikacie wraz z adnotacją „zmiana opakowania”.

Artykuł 3

Oznakowanie i plombowanie

1. Oznakowania opakowań zgodnie z załącznikiem I dokonuje się po zaplombowaniu opakowania jednostkowego, w którym produkt ma zostać wprowadzony do obrotu, pod nadzorem urzędowym. Na wszystkich opakowaniach wchodzących w skład partii umieszcza się ten sam numer referencyjny odpowiadający unikalnemu numerowi referencyjnemu certyfikatu wydanego dla tej partii, sporządzonemu zgodnie z załącznikiem II.
2. Każde opakowanie jest opatrzone przynajmniej następującym oznakowaniem w jednym z języków urzędowych Unii:
  - a) opis produktu wraz z adnotacją „chmiel przygotowany” lub „chmiel nieprzygotowany” stosownie do przypadku;
  - b) odmiana lub odmiany;
  - c) rok zbioru;
  - d) unikalny numer referencyjny certyfikatu wydanego zgodnie z art. 4.

Oznakowanie to musi być czytelne, zapisane nieusuwalnymi literami o jednakowej wielkości.

3. W przypadku chmielu pochodzącego ze szczepów eksperymentalnych, nad którymi trwają badania i które produkowane są przez instytuty badawcze na ich własnym terenie lub przez producentów na potrzeby takich instytutów, dane, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy lit. b), można zastąpić nazwą lub numerem identyfikacyjnym danego szczepu.

Artykuł 4

Certyfikat

1. Każdemu certyfikatowi nadaje się unikalny numer referencyjny składający się z kodów oznaczających, zgodnie z załącznikiem II, państwo członkowskie, kod przypisany odpowiedniemu ośrodkowi certyfikacji, rok zbioru i numer referencyjny nadany stosownej partii przez dany ośrodek certyfikacji.
2. W przypadku szyszek chmielowych certyfikat zawiera co najmniej następujące dane:
  - a) opis produktu wraz z adnotacją „chmiel zaziarniony” lub „chmiel niezaziarniony”, w zależności od sytuacji, oraz „chmiel przygotowany” lub „chmiel nieprzygotowany” stosownie do przypadku;
  - b) unikalny numer referencyjny certyfikatu dla danej partii;
  - c) masę netto lub brutto partii;
  - d) obszar produkcji chmielu;
  - e) odmianę;
  - f) adnotację „chmiel zaziarniony” lub „chmiel niezaziarniony”, stosownie do sytuacji;
  - g) rok zbioru;
  - h) wpis wymieniony w załączniku III w co najmniej jednym języku urzędowym Unii.

W przypadku chmielu pochodzącego ze szczepów eksperymentalnych dane, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e), można zastąpić nazwą lub numerem identyfikacyjnym danego szczepu.

3. W przypadku produktów chmielowych certyfikat zawiera co najmniej następujące dane:

- a) opis produktu;
- b) unikalny numer referencyjny certyfikatu dla danej partii;
- c) masę netto lub brutto partii;
- d) unikalny numer referencyjny certyfikatu (certyfikatów) dla wykorzystanego chmielu;
- e) odmianę lub odmiany wykorzystanego chmielu;
- f) obszar (obszary) produkcji wykorzystanego chmielu;
- g) rok zbioru;
- h) miejsce i datę przetworzenia;
- i) wpis wymieniony w załączniku III w co najmniej jednym języku urzędowym Unii.

4. W przypadku mieszania szyszek chmielowych należących do różnych odmian lub pochodzących z różnych obszarów produkcji w celu ich przekształcenia w produkt chmielowy, w certyfikacie towarzyszącym produktowi należy wskazać masę poszczególnych odmian chmielu wykorzystanego w mieszaninie w ujęciu procentowym oraz regiony produkcji tego chmielu.

5. Jeżeli do produkcji produktów chmielowych używa się produktów chmielowych w połączeniu z szyszkami chmielowymi lub innymi produktami chmielowymi, w certyfikacie należy wskazać procentową zawartość każdego produktu wsadowego w oparciu o masę szyszek chmielowych, które wykorzystano do przygotowania produktów wsadowych.

6. Obok informacji o produkcie zamieszcza się unikalne numery referencyjne certyfikatów wydanych dla produktów wsadowych wykorzystanych w mieszaninie.

Artykuł 5

Wspólne wymogi w zakresie certyfikacji dla chmielu i produktów chmielowych

1. Przed przygotowaniem partii surowego chmielu nieprzygotowanego opatruje się numerem identyfikacyjnym. Numer ten zamieszcza się w certyfikacie wydanym dla chmielu przygotowanego.
2. Produkty chmielowe wyprodukowane z certyfikowanego chmielu nieprzygotowanego mogą uzyskać certyfikat wyłącznie jeżeli jego przygotowanie odbyło się w zamkniętym obiegu działania.
3. Poza ekstraktem z chmielu i syropów glukozowych przygotowanym z użyciem gorącej wody do normalizacji ekstraktów z chmielu, do zamkniętego obiegu działania wprowadza się wyłącznie chmiel certyfikowany i certyfikowane produkty chmielowe. Wprowadza się je jedynie w stanie, w którym zostały certyfikowane.

SEKCJA 3

DODATKOWE WYMOGI W ZAKRESIE CERTYFIKACJI DLA CHMIELU

Artykuł 6

Chmiel nieprzygotowany zgłoszony do certyfikacji

1. W przypadku szyszek chmielowych certyfikacja odbywa się najpóźniej 31 marca roku następującego po roku zbioru. Państwa członkowskie mogą wyznaczyć wcześniejszy termin.
2. Każdej partii chmielu nieprzygotowanego zgłaszanej do certyfikacji towarzyszy podpisana przez producenta deklaracja zbiorów zawierająca następujące dane:
  - a) nazwę (nazwisko) i adres producenta;
  - b) miejsce produkcji;

- c) odmianę;
  - d) rok zbioru;
  - e) numer referencyjny działki w księdze katastralnej bądź jej równoważne urzędowe oznaczenie;
  - f) liczbę opakowań wchodzących w skład danej partii.
3. Deklaracja zbiorów, o której mowa w ust. 2, towarzyszy danej partii chmielu aż do wydania certyfikatu.

Artykuł 7

Weryfikacja minimalnych kryteriów jakościowych dla chmielu nieprzygotowanego

1. Zgodność z minimalnym wymogiem w zakresie wprowadzania do obrotu dotyczącym wilgotności chmielu ustanowionym w załączniku I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2024/602 kontrolują przedstawiciele właściwego organu certyfikującego przy zastosowaniu jednej z metod opisanych w sekcji B załącznika IV do niniejszego rozporządzenia, której wynik musi mieścić się w granicach dwóch odchyień standardowych. W przypadku sporu kontrolę przeprowadza się przy zastosowaniu metody przedstawionej w sekcji B pkt 1 załącznika IV do niniejszego rozporządzenia.
2. Kontrolę spełnienia minimalnych wymogów w zakresie wprowadzania do obrotu innych niż dotyczące wilgotności przeprowadza się według obowiązujących zwyczajów handlowych.

W przypadku sporu dotyczącego zawartości ciał obcych stosuje się jednak metodę opisaną w załączniku IV sekcja C.

3. Na potrzeby metod kontrolnych, o których mowa w ust. 1 i 2, próbki pobiera się i bada zgodnie z metodą opisaną w załączniku IV sekcja A. Dla każdej partii próbki pobiera się z co najmniej jednego opakowania na dziesięć, przy czym w każdym przypadku próbki należy pobrać z przynajmniej dwóch opakowań wchodzących w skład partii.

SEKCJA 4

DODATKOWE WYMOGI W ZAKRESIE CERTYFIKACJI DLA PRODUKTÓW CHMIELOWYCH

Artykuł 8

Zabezpieczenia stosowane podczas produkcji produktów chmielowych

1. Produkty chmielowe mogą zostać certyfikowane wyłącznie w przypadku gdy przedstawiciele właściwego organu certyfikującego są obecni przez cały czas trwania procesu przetwarzania. Przedstawiciele właściwego organu nadzorują wszystkie etapy procesu przetwarzania, począwszy od otwarcia zaplombowanego opakowania zawierającego chmiel certyfikowany lub certyfikowany produkt chmielowy, który ma zostać poddany przetworzeniu, aż do zakończenia procesu pakowania, zaplombowania opakowania i oznakowania końcowego produktu chmielowego.
2. Obecność przedstawicieli właściwego organu certyfikującego w trakcie procesu przetwarzania nie jest wymagana, jeżeli zastosowane środki techniczne, zatwierdzone przez właściwy organ certyfikujący, gwarantują zapewnienie zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia.
3. Produkty chmielowe mogą zostać certyfikowane wyłącznie w przypadku opróżnienia systemu przetwórczego przed przystąpieniem do przetwarzania kolejnej partii w systemie przetwarzania przynajmniej najmniej w stopniu niezbędnym do zapobieżenia mieszanii się składników dwóch różnych partii.

Artykuł 9

Przechowywanie informacji i prowadzenie ewidencji przez zakłady przetwórcze

1. Podmioty gospodarcze prowadzące zakłady przetwórstwa chmielu przekazują właściwemu organowi certyfikującemu wszelkie informacje dotyczące rozwiązań technicznych zastosowanych w zakładzie przetwórczym, a także informacje na temat środków przyjętych w celu zapewnienia zgodności z wymogiem ustanowionym w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Podmioty gospodarcze prowadzące zakłady przetwórstwa chmielu prowadzą szczegółową ewidencję przerobu masy przetwarzanego chmielu. W odniesieniu do każdej partii chmielu, która ma zostać poddana przetworzeniu, rejestruje się szczegółowe informacje dotyczące masy produktów wsadowych i masy otrzymanego produktu przetworzonego.

W przypadku produktów wsadowych w ewidencji zamieszcza się ponadto unikalne numery referencyjne certyfikatów dla wszystkich wykorzystanych partii chmielu, a także informacje o odmianie i regionie produkcji chmielu. Jeżeli w procesie produkcji jednej partii wykorzystano więcej niż jedną odmianę chmielu lub chmiel pochodzący z więcej niż jednego regionu produkcji, w ewidencji podaje się odpowiednie informacje na temat udziału masy poszczególnych rodzajów chmielu.

W przypadku produktu przetworzonego w ewidencji podaje się również odmianę i region produkcji chmielu, natomiast w przypadku gdy produkt przetworzony stanowi mieszaninę – jego skład według odmian lub regionów produkcji. Masę można w każdym przypadku zaokrąglić do najbliższego kilograma.

3. Przedstawiciele właściwego organu certyfikującego podpisują ewidencję przerobu masy bezpośrednio po zakończeniu przetwarzania danej partii. Podmiot gospodarczy prowadzący zakład przetwórczy jest zobowiązany do przechowywania ewidencji przez okres co najmniej trzech lat.

SEKCJA 5

ORGANY CERTYFIKUJĄCE I OŚRODKI CERTYFIKACJI

Artykuł 10

Właściwy organ certyfikujący

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy certyfikujące oraz zapewniają przeprowadzanie niezbędnych kontroli i opracowywanie instrukcji postępowania, aby zagwarantować minimalną jakość chmielu certyfikowanego i certyfikowanych produktów chmielowych, spełnienie wymogu ustanowionego w art. 77 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, a także identyfikowalność chmielu i produktów chmielowych na poziomie partii.
2. Właściwy organ certyfikujący zatwierdza ośrodki certyfikacji upoważnione do certyfikacji chmielu lub produktów chmielowych i przypisuje im kod zgodnie z załącznikiem II pkt 1.

Artykuł 11

Udzielanie zezwoleń ośrodkom certyfikacji i poddawanie ich kontroli

1. Właściwy organ certyfikujący upoważnia ośrodki certyfikacji posiadające osobowość prawną lub mające – w świetle ustawodawstwa krajowego – wystarczającą zdolność prawną do wykonywania praw i obowiązków oraz mogące zagwarantować dysponowanie odpowiednimi pomieszczeniami i urządzeniami niezbędnymi do pobierania próbek oraz do wykonywania niezbędnych prac analitycznych, statystycznych i rejestracyjnych.
2. W oparciu o analizę ryzyka i nie rzadziej niż raz w roku kalendarzowym właściwy organ certyfikujący poddaje ośrodki certyfikacji wrywkowym kontrolom na miejscu w celu zweryfikowania zgodności z ust. 1. Użyteczność parametrów analizy ryzyka przyjętych w poprzednich latach ocenia się corocznie.

Artykuł 12

Wycofanie zezwolenia

1. Właściwy organ certyfikujący wycofuje zezwolenie dla ośrodka certyfikacji, jeżeli stwierdzi, że podczas przygotowania produktów chmielowych zastosowano niedozwolone składniki lub że składniki te nie są zgodne z zawartymi w certyfikacie danymi określonymi w art. 4 ust. 2 i 3, i jeżeli uchybienia te będzie można przypisać danemu ośrodkowi certyfikacji lub jeżeli ośrodek certyfikacji nie wywiąże się z obowiązku w zakresie powiadamiania, o którym mowa w art. 13, lub przekaże nieprawidłowe powiadomienia.

2. Zezwolenia nie można przywrócić przez okres co najmniej 12 miesięcy od daty jego wycofania. Po upływie tego okresu zezwolenie może zostać przywrócone na wniosek ośrodka certyfikacji, któremu cofnięto zezwolenie, jeżeli organ certyfikujący pozytywnie oceni podjęte działania naprawcze.

SEKCJA 6

POWIADOMIENIA

Artykuł 13

Powiadamianie właściwego organu certyfikującego

Informacje dotyczące certyfikatów wydawanych dla chmielu i produktów chmielowych są scentralizowane na szczeblu krajowym.

Państwa członkowskie określają formę i tryb, w jakim tego rodzaju informacje mają im być przekazywane przez ośrodki certyfikacji.

Artykuł 14

Powiadamianie Komisji

1. Najpóźniej do 30 czerwca każdego roku państwa członkowskie przekazują Komisji następujące dane:
  - a) wykaz obszarów produkcji chmielu znajdujących się na ich terytorium;
  - b) nazwy i adresy swoich właściwych organów certyfikujących;
  - c) wykaz ośrodków certyfikacji znajdujących się na ich terytorium oraz kody przypisane poszczególnym ośrodkom certyfikacji;
2. Powiadomienia skierowane do Komisji, o których mowa w ust. 1, przekazuje się zgodnie z rozporządzeniem delegowanym (UE) 2017/1183 i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1185.
3. Komisję niezwłocznie powiadamia się o wszelkich przypadkach wykreślenia ośrodka certyfikacji z wykazu prowadzonego na szczeblu krajowym.

Artykuł 15

Publikacja wykazów

Komisja regularnie aktualizuje i publikuje na swojej stronie internetowej ogólnodostępny wykaz obszarów produkcji chmielu oraz wykaz ośrodków certyfikacji wraz z przypisanymi im kodami.

SEKCJA 7

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 16

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2023 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

_____

ZAŁĄCZNIK I

OZNAKOWANIE OPAKOWAŃ, O KTÓRYM MOWA W ART. 3

Opakowania oznaczają się w następujący sposób, w zależności od rodzaju opakowania:

- a) szyszki chmielowe zebrane w bele lub baloty:
  - przez druk na opakowaniu, lub
  - przez druk na plombującej taśmie przylepnej;
- b) chmiel w proszku w paczkach:
  - przez druk na opakowaniu, lub
  - przez druk na plombującej taśmie przylepnej;
- c) chmiel w proszku lub ekstrakt chmielu w pojemnikach:
  - przez druk na pojemniku,
  - przez druk na plombującej taśmie przylepnej lub wytłoczenie na powierzchni pojemnika;
- d) zaplombowane opakowania zawierające partię paczek lub pojemników z chmielem w proszku lub z ekstraktem:
  - przez druk na zaplombowanym opakowaniu lub na plombującej taśmie przylepnej, oraz
  - przez druk na każdej paczce lub pojemniku z proszkiem lub ekstraktem znajdujących się w zaplombowanym opakowaniu bądź przez druk na plombującej taśmie przylepnej.

ZAŁĄCZNIK II

ELEMENTY UNIKALNEGO NUMERU REFERENCYJNEGO CERTYFIKATU, O KTÓRYM MOWA W ART. 4

1. OŚRODEK CERTYFIKUJĄCY

Trzycyfrowy numer w przedziale od 000 do 099 nadany przez organ certyfikacyjny państwa członkowskiego.

2. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE PROWADZĄCE CERTYFIKACJĘ

BE	Belgia
BG	Bułgaria
CZ	Czechy
DK	Dania
DE	Niemcy
EE	Estonia
EL	Grecja
ES	Hiszpania
FR	Francja
HR	Chorwacja
IE	Irlandia
IT	Włochy
CY	Cypr
LV	Łotwa
LT	Litwa
LU	Luksemburg
HU	Węgry
MT	Malta
NL	Niderlandy
AT	Austria
PL	Polska
PT	Portugalia
RO	Rumunia
SI	Słowenia
SK	Słowacja
FI	Finlandia
SE	Szwecja

3. ROK ZBIORU

Rok zbioru wskazuje się ostatnimi dwiema cyframi roku.

4. UNIKALNY NUMER IDENTYFIKACYJNY

Każdy ośrodek certyfikacji nadaje odrębne, kolejne numery przesyłek, które certyfikuje.

5. OZNACZENIE PRZESYŁKI

Unikalny numer referencyjny nadany przesyłce przez ośrodek certyfikacji (np. 012 BE 23 170225).

ZAŁĄCZNIK III

WPISY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 4 UST. 2 **akapit pierwszy** LIT. h) I ART. 4 UST. 3 LIT. i)

w języku bułgarskim:	Сертифициран продукт – Регламент за изпълнение (EC) 2024/602
w języku hiszpańskim:	Producto certificado — Reglamento de Ejecución (UE) 2024/602 de la Comisión
w języku czeskim:	Ověřený produkt – Prováděcí nařízení Komise (EU) 2024/602
w języku duńskim:	Certificeret produkt — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2024/602
w języku niemieckim:	Zertifiziertes Erzeugnis — Durchführungsverordnung (EU) 2024/602 der Kommission
w języku estońskim:	Sertifitseeritud toode – Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2024/602
w języku greckim:	Πιστοποιημένο προϊόν — Εκτελεστικός κανονισμός (EE) 2024/602 της Επιτροπής
w języku angielskim:	Certified product — Commission Implementing Regulation (EU) 2024/602
w języku francuskim:	Produit certifié — Règlement d'exécution (UE) 2024/602 de la Commission
w języku chorwackim:	Certificirani proizvod — Provedbena uredba Komisije (EU) 2024/602
w języku irlandzkim:	Táirge deimhnithe — Rialachán Cur Chun Feidhme (AE) 2024/602
w języku włoskim:	Prodotto certificato — Regolamento di esecuzione (UE) 2024/602 della Commissione
w języku łotewskim:	Sertificēts produkts – Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2024/602
w języku litewskim:	Sertifikuotas produktas – Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2024/602
w języku węgierskim:	Tanúsított termék – A Bizottság (EU) 2024/602 végrehajtási rendelete
w języku maltańskim:	Prodott Iccertifikat — Regolament ta' Implimentazzjoni tal-Kummissjoni (UE) 2024/602
w języku niderlandzkim:	Gecertificeerd product — Uitvoeringsverordening (EU) 2024/602 van de Commissie
w języku polskim:	Produkt certyfikowany – Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2024/602
w języku portugalskim:	Produto certificado — Regulamento de Execução (UE) 2024/602 da Comissão
w języku rumuńskim:	Produs certificat – Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/602 al Comisiei
w języku słowackim:	Certifikovaný výrobok – Vykonávacie nariadenie Komisie (EÚ) 2024/602
w języku słoweńskim:	Certificiran pridelek – Izvedbena uredba Komisije (EU) 2024/602
w języku fińskim:	Varmennettu tuote – Kommission täytäntöönpanoasetus (EU) 2024/602
w języku szwedzkim:	Certifierad produkt – Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2024/602

ZAŁĄCZNIK IV

METODY, O KTÓRYCH MOWA W ART. 7

A. METODA POBIERANIA PRÓBEK

W celu określenia wilgotności chmielu oraz, w razie konieczności, zawartości ciał obcych, stosuje się następującą procedurę pobierania próbek szyszek chmielowych:

1. Pobieranie próbek

a) Chmiel pakowany

Pobrać próbkę chmielu w ilości proporcjonalnej do wagi paczki z ilości paczek określonych w art. 7 ust. 3. Należy pobrać wystarczająco dużo szyszek, by zapewnić reprezentatywność próbki.

b) Chmiel luzem

Aby stworzyć próbkę, pobrać porcje o równej wielkości z pięciu do dziesięciu miejsc stosu, z powierzchni, jak również z różnych głębokości. Możliwie najszybciej umieścić próbkę w pojemniku. Aby uniknąć szybkiego pogorszenia się jakości próbki, należy pobrać tyle chmielu, aby przy zamknięciu pojemnika był on silnie zgnieciony.

Próbka musi ważyć co najmniej 250 g.

2. Mieszanie

Aby próbki były reprezentatywne dla przesyłek, należy je starannie wymieszać.

3. Dobór próby

Po wymieszeniu należy pobrać jedną lub kilka reprezentatywnych próbek i umieścić je w hermetycznym i wodoszczelnym pojemniku – na przykład metalowym pudełku, szklanym słoiku lub plastikowej torebce –, chyba że próbkę pobrano wyłącznie w celu przeprowadzenia kontroli pod kątem występowania ciał obcych.

4. Przechowywanie

Z wyłączeniem czasu transportu, próbki należy przechowywać w niskiej temperaturze. Należy zadbać, aby otwarcie pojemnika w celu przeprowadzenia badania czy analizy nastąpiło dopiero po ogrzaniu go do temperatury pokojowej.

B. METODA KONTROLI WILGOTNOŚCI CHMIELU

1. Metoda (i)

Próbek przeznaczonych do badania wilgotności nie można wcześniej mielić. Nie należy ich wystawiać na działanie powietrza dłużej niż jest to niezbędne do przeniesienia z pojemnika, w którym są przechowywane do pojemnika do ważenia (zaopatrzonego w pokrywkę).

Aparat

Waga o czułości do 0,005 gram.

Piec suszarniczy podgrzewany elektrycznie z termostatem o temperaturze do 105–107 °C (jego działanie należy sprawdzić przy użyciu testu siarczanu miedzi).

Naczynia metalowe o średnicy 70–100 mm i głębokości 20–30 mm, zaopatrzone w dobrze dopasowane pokrywki.

Zwykły eksykator, o kształcie umożliwiającym umieszczenie w nim pojemników i zawierający substancję wysuszającą, taką jak na przykład żel krzemionkowy z kolorowym wskaźnikiem nasycenia.

Metoda

Przenieść 3–5 g chmielu do naczynia z pokrywką i zamknąć przed ważeniem. Zważyć jak najszybciej. Zdjąć pokrywkę i umieścić naczynie w piecu suszarniczym dokładnie na godzinę. Ponownie nałożyć pokrywkę, schładzać naczynie w eksykatorze przez co najmniej 20 minut, a następnie zważyć je.

Obliczenia

Obliczyć ubytek wagi wyrażony procentowo w stosunku do wagi chmielu przed badaniem. Maksymalne dopuszczalne odchylenie dla jednego pomiaru wynosi 1 %.

2. Metoda (ii)

Metoda wykorzystująca albo wagę elektroniczną, która suszy chmiel przy pomocy promieniowania podczerwonego lub ogrzanym powietrzem, albo elektryczny przyrząd pomiarowy, na którym wartość wilgotności badanej próby wyświetlana jest na podziałce.

C. METODA KONTROLI ZAWARTOŚCI CIAŁ OBCYCH

1. Określanie zawartości liści, łodyg i odpadków chmielu

Pięć próbek o wadze po 100 g (lub jedną o wadze 250 g) przesiewa się przez sito o rozmiarze oczek 2–3 mm. Należy wybrać lupulinę, odpadki i ziarna, a ziarna oddzielić ręcznie. Przesiane próbki odstawia się na bok. Zawartość sita o rozmiarze oczek 2–3 mm przenieść na sito o rozmiarze oczek 8–10 mm i ponownie przesiać.

Szyszki chmielu, liście, łodygi i ciała obce wybiera się ręcznie z sita, natomiast liście szyszek, ziarna, lupulina, odpady oraz pewna ilość liści i łodyg przechodzi przez sito. Wszystko należy posortować ręcznie i podzielić na następujące grupy:

- a) liście i łodygi;
- b) chmiel (liście szyszek, szyszki chmielu i lupulina);
- c) odpady;
- d) nasiona.

Ponieważ dokładne oddzielenie odpadów od lupuliny jest bardzo trudne, należy, przy pomocy sita o gęstości 0,8 mm, określić w przybliżeniu wzajemne proporcje odpadów i lupuliny.

Przy szacowaniu zawartości lupuliny należy mieć na uwadze, że gęstość lupuliny jest czterokrotnie większa niż gęstość odpadów.

Należy zważyć poszczególne grupy i określić zawartość procentową każdej grupy w wadze próbki pierwotnej.

2. Określanie zawartości nasion

Próbkę o wadze 25 g umieszcza się w metalowym pojemniku z pokrywką, a następnie podgrzewa w piecu suszarniczym przez dwie godziny w temperaturze 115 °C w celu zneutralizowania kleistej substancji żywicznej.

Osuszoną próbkę należy owinąć w tkaninę bawełnianą luźno tkaną i energicznie pocierać – lub ubijać mechanicznie – tak aby oddzielić ziarna od chmielu. Wysuszony i rozbity na drobne cząstki chmiel należy oddzielić od ziaren chmielu przy użyciu młynka lub sita metalowego o gęstości 1 mm.

Pozostałe elementy oddziela się przez zastosowanie pochylej powierzchni pokrytej papierem ściernym albo przy użyciu innych urządzeń pozwalających na osiągnięcie takiego samego rezultatu, to znaczy pozwalających zatrzymać szypułki i inne substancje i przepuścić ziarna.

Należy zważyć ziarna i określić zawartość ziarna wyrażoną procentowo w stosunku do wagi pierwotnej próbki.